

РУССКИЕ НОВОСТИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Найважнейши висти.

Жвирства еспанских большевиков.

Английски новини кажу, же у Еспанији большевики у масох забиваю еспанских святих. Од комунистичких напуљкани маса нападала на еден испански манастир и забила у манаст. каплицы 40 монахиных. Священика забили при олтару, док служил Службу и вец го обещели им еден велики кнн Матери Божей. Пред церкву набили на колѣки да скелдо священикох. У двох днѣох у Барцелони запалени шикни 70 церкви а вищени шикни манастири. — Большевики перпе нападаю на церкви и святикох, бо шим су чуваре шора и мира, а большевики спу дом забиваю, гарац и палѣ. Зато, чески и шорови человек не може нигда мац иван симпатија за большевикох, тих жвирах у людскей подобн.

Швето на Макивки

у Галичини а ческ тих стрильцох цо ше борели против Москалюх на початку шветовей войны, отримане 2 августа. Маса молодчан од 20 сврох дунох повберила ше того року, бо давнише Поляки брали приходац так. По орнагодним каавно пришло пришао до ниндасенту. Якишак большевики агент Пона, вед други кричели „славно“, окричал „ганьба“. То так роздражнило швет, же того и ише одного комуниста чежко побиди. Пона ухар. По тим отримала папахида а народ шикнал патриотични песни и у шоре ше розишоа.

Пременики у Греції.

Влада на чолв а Метаксасом розпушела Соим и предлагела довне стане у жеми. Мощна комунистична пропатажда, невдоволеност Венизелестох и либералих партиях були причини апровадования войсковей диктатури. Уведзена пилтра цензура, кахти вивики а другима державали прервати, а обещо готове на интервенції. Вели комунисти арештовани.

Експлозия

ше графела у Англии у каналы Востмур. Погинули 63 особи.

Вивожене жита

депушело мнхстерство тарбовини и индустрии парастом, кооперативом и тарбовицом. Цена житу на цудних пияцох швидко ше даяга так, же ше можемо сподивац добрей предаванки.

Схадзка наших школярох.

31. VII. 1. и 2. VIII. одбула ше у Керестуре Школярска Схадзка. — 31. VII. у 9 г. ше Схадзка почала, а говорела ю председник т. Микола Бучко. Гостох пригласил у мену керестурских школярох т. Дюра Гербуз. По отворено и привиту следовал реферат председника т. Микола Бучка на тему: „На прагу нового живота“. Истого дна у 4 годя. отримал т. Петро Бучко реферат на тему: „Крути“, а т. Ерделі Микола „Революцыйни рухы у нашей истории“.

1. VIII. у 9 годя. отримали два реферати и то, реферат т. Ванчик Иван на тему: „Проблемы литературы взагалі, а окремо нашей“ и реферат т. Владимира Папа: „Значение религии у жизни народа“. Понедельни истого дна у пол витей отримал т. Евген Тимко реферат: „Батогато у претпосия и гераншюсиде“. По тим реферату ше отримала Главна Рочна Схадзка Союзу Украин Школярох. Перше председник т. Микола Бучко подал звіт роботи одбору проа претии рок а по звиту Схадзка подала старому одбору абсолютной и вел одступеа. По тим ше пренело на забрано нового одбору. Якимя спосабом выбрали следуючи одбор: председник т. Петро Бучко, подпредседник т. Евген Тимко, секретар т. Ванчик Иван, касир т. Мудрий Кирил, библиотекар Бессермені Кирил, член одбору тт. Югас Петро и Евген Дюва, контрола вониски тт. Микола Бучко, Владимир Пап и Дюра Гербуз, донитор т. Марон Гирьковитий.

На концу Схадзка приняла следуючи резолюції:

1. Украински школяре все Бачкей и Сриме зобрани на II-гей Схадзки свойого Союзу ствердзую, же Украинци у Бачкей и Сриме кривно вьявани в цалу украинску нацию, дотераз були все свою нацию у слабой духовей и моральной азияи. Тото явше, тедо кед ше шикни части нелькей Украин. Наций бори за остаточне национ, ошлябозена, а чюдливе як за цалу нацию, так и за нас, котри зме сї монарок. Каждый Украинец, две би вон не жил, длужни воступац по идеяох и потребах украин. нації, вец ми береме себе за циль препородити Украинцох у Бачкей и Сриме у тим погляду, да и вонн винюлшою длужности ту свойому народу и да указку свою громадску вредност у часу здобуваня и остаточного укриньования украинскей державности.

2. Семе шиковци все себе нови тип Украинца — борца свилового и шорного, котри зможет арозумит едкост свойих приватних интересох все национальным интересам и котри

останя вярни идея до остатних консеквенцийох, а идея тоти обезпачуеме на драги взаимого доверия и лоялнн у творчей громадскей работи.

3. Стояци на принципох Соборности Украинскей Национальной Идеї, мы гвн и работи за ей реализоване ми постановляеме аязкани аязки з иншима организациями на туючешому терену, котри стоя на ставовини Соборности у циль взаимней работи.

4. Ствердзуюме, же наше верна бичо кедни все ширцами иншних Украинцох, прето ше и складаме все аязканими украинского народу, а оштре осудуюме діялност тих групох, котри все свою модну роботу аязкано на драги украинскей нації до Волі — шлебоды.

5. Осудуюме ускутрудност а котру шикни наше аязкани так аязкани же оне аияворело гелю „патриотичных“ кельо аязканох и ми ше будземе против той ускутрудности борци на каждям кроку.

6. Брудну роботу батогатох арядичкох найоштрейше осудуюме прето, же вонн ширя бачакудство у нашом народзе все пропатажду православия и москофильства и доведая ише до великого шипаня и ровнианя нашего живота. Прето ше против нього вше и аиядани будземе найважкатне борци в шикнича могошними способами.

7. А огляду шикно горе спомнута каждае, да шети резолюції не остави лем право слова, аш да ше усяжу у аияни наших живоче, и у аидейней работи.

На Схадзку були присутни як делегат подпресе Р. П. П. Д-а о. Дюра Бандалс а делегат „Украинскей Студентскей Громады“ у Загребс п. Осип Корокей.

Схадзка була кривне аияншана и число школярох, котри присуствовали Схадзку доадыело до 80 особох.

Схадзка ше аияншала 3. VIII вецар все святиому Агадешю у ческ великого украинского поэта Ивана Франка а нагоди двидетей рождив Його шмерци. Премияла.

Каже руске шерио муши не радоват, же наша школярска аязкани, тоти будучи народни предочи, так одушевляли за народни ствари, же тли показати душало о будучим своим живоче и служби свойому народу. А наш народ гредя разумних народу и вира каией тремлат вярних шкочиваних людзох, да можю добре народ аязкани а зучит го од невонисних, преданих, цудних агентах, котри ше упасуо жедви нас у очних шкорох „русскыа аияншана“ и аиядую народ на кривк драгк. Док маме такох школярох можемо мирно патрик до нашей народней будучности. Редактор.

Азе правда?

Кажди зна, як Христос сердечно жаловав бедни и гладни народ, цо три днї, без поживи слухав його науку „жалувм народ, гварел Спаситель, бо в уж три днї жомну и нема цо да е“. И ето пре тих даскельо сари правн чудо: Чудесно розмножує хлеб и рибу.

Зос тим чудом едел Христос зазначил, же ше Вол, гоч приповеда о небесниа царстве, икак стара и за земски и дчасви потреби людзох. Бо да заслужиме небї, треба на земї жити и маєт шикки того, цо за тот земски живот потребне. Прето и церква як цо и Христос, нестерано наизаує любов гу ближньому, наизаує добри діла супроти души и тіла ближнього, вона ше стара за справедливост у людскиа дружстве. Церква од свойого початку вше ше стара за худобних и бранї их пред захиснованом богатних и моцних. Церква зійшела рабстао, женом повралела високо достоїнство, котре пожажело поганство. Церква заклала притулкиа за старих и немощних, шпилалї за хорих; шикки давни школиа були при церквох, бо просвату до вароду пошело скоро саме духовенство.

Так було у перних никох хрестиянства, так у штредних, кед дружествене ушореня було опарте на цехох (рижних союзи: парастни, тарговски).

Нашкайшик часи маю так вел. капиталистичне ушореня. Його причини були рижни и вол ше помало уцаговал до живота. Тото капиталистичне ушореня або кратше: капиталиам окарти на капиталу, то ест на пенякох аложенях у рижних банкох, котри з тем целожми газдую так, же го укладаю ко фабрикох и давяю пожички, а людзе цо уложели тот пеняж до банку, добиваю од нього камат и зос нього живн.

Церква була вше проца того да дахто жив бса работи и длужни час осудовала тих, цо брали гоч яки камат. Пешка кед живот постал вишакки, Церква дозволела брац процент, але вол не шме буц зависки и муши буц справедливи. Як видакме капиталистичне ушореня опарте на кредитох и на процентах. Але як капиталисте — авичайно Жидаи — почали зос своїма пеняжми виццковати шикких, цо на нїх робели по фабрикох, теди аадни людзе, тобоже же браня работикох, вигумали нову „науку“ т. зв. социализм, (перши поча-

ток большевизму), котри ше ароваел найперше у глави жиди Маркса.

По науки того Жида Маркса не треба и не шме йуц на пеняж приватного мастку, права на приватни масток и власности вообще. То значн, же нікто не шме маєт своей властней хитки, своей земї, своей хойї, своей коц и т. д. Бо, гварел Маркс, з той приватней власности походак шикке зло на швец. Шикки ствари на швец маю маєт людзе вядно. То значн подполни хому и кам. Гу тому коммунизм не признає ані Бога, ані вярн, ані любовя медеи людами, а признає лям матерю, лям тото за коммунистох постої, цо мож видати в руками помаца. То значн, же су коммунисти и социализти подполни материалисти.

Найзапимивейше то, же главну бешеду медеи коммунистами и большевиками маю баш Жидаи. Не дармо овец и „пророк“ коммунистох бул Жид Маркс!

Видзели зме, же капиталистичне ушореня швети зли, бо упропастує велику векшину людзох, а лям даскельм капиталистом дава водволене уживаня того швета. Але зли и фалшиви с тем коммунизм, бо вол лям на слолах робн за худобу, а на справан од нього хасни маю лям предяци социалистох и коммунистох, котри су обично Жидаи. Гу тому коммунизм сце направил од человека обичну животину, котра не зна за душу и Бога лям за свой брух. На таки способ ше зло у швец нігда видїтиц ані аменшци не може.

Яки би бул найлїпшии способ ушореня людакого дружтва напишемє у слїдуючим числу.

Батогаш зпоза гранїци.

Особено славіє собатия за „Зарю“ було затопїзованя нашого грехохат. ошадїка Йонж Виславского, котри уж и як дякои сензаци Йонашиа романи писал и учели теми православи теми батогашом толковал: „Седєм дякоиц“, котри ницє ані не допершеел, бо „Заря“ престала виходати.

Опатрице катендар „Заря“ за 1935 рок. Крем чтєнийох у батогашким духу, там и фотографич ошадїки кола Йонж

Шикко то оброт за батогашох а проца нас грекокатоликох, проца нашей законом признатей вярн, проца наших святельох, проца наших вождох... Цяну шикко тоти, цо гами були грекокатолици, та пре свой власни

интерєс тоту вирю свойх отцох и крадіаох охабени и погали на дузау... А же би їх газдове гомєт тельо тельо моглї уверит, же з шцироцо ошвелочели прешли и не жадию ані 100.000, ані добри намесени, ані аграри, ані аграрни, ані дигари за палакку, ані ніц вше, зато мушиа трековет вирю представит таку же ю мушели охабни...

Тото робели тоти панове од „Руского Батогаш“, „Союзу“ и „Заря“ — тото робн и шикки ко конкурских порох койки „Дунтури, Пазина, Шарыковоє и Сабидомовє, ях „професорчикове“ и будучи панове тих, цо вше уж предази и предац ша може буц ницє даш. На їх поволанку и у їх мєну ходзи „редактор“ Горняк по Коцуре — добивал ше и до Дюрдзова и до Руского Керестура (азє тим залажал зуби!).

Горняк не муши ані повєсти, хгорого подкарпатского владки блягослав виробел таку велику „благодать“ конкурсом, же за Ческа влада (як Русинном!) аж 3000 злн. у кабінох подаровала.

Але скрахираза батогашия доманца, котрей вше „правительство“ було прихильне, котре прихильне и акциї и, Горняка и його компанії у Ческословенскей републики, та скрахує и в Горняк (уж є готови! Зос шим принол, зос тим пойдзе, лям кштенцку добре мушел випражнїц, а зарармо! Ред.)

Кажда робота, котра ше давниа вроик святниа народу и самей народней души не може маєт ані нігда не будзе маєт тирвани успих. То вроични закон и дармо ше батогаше проца тому бора.

Були койки „штилсидисти“ — и пред Горняком а приту и за нїм до нашого вароду вос шварку, же розбудуєт цулаи ням московски националкам, достанку можебуц даскельо цєларох, котри на искариїотским хлебе свой запреданк живот аверина як и тоти, цо их аяєду.

Браца Русни! Чи ми таки алоєстати ту у Бачкей у Югослави, же ням в Горняк, койки самозавия московски „Горняк, Дунтури, Кривошиї, Пазина, Чошиковоє и Бяковоє“ шветло просвяти домониц будзу?! Вани нас будау ущи, як нам отцох мєно и чїєи ми дєсци?! А вона ше одрєкли в своей вярн и свойого руского народу, цо им їх отцовє не найвєкцу сяжениє охабени!!?

Коцурец.

Як ховаш дзеци?

Никола Грушка вралел ше в варозу дому. Бул на судзе и нагнївани бул сам на себе як тот пєс. Цали божж дзєнь нашедєє ше гладни на там банку у судзе, пеняжи потрошел, а суду ницє хот коваца. Почало ше, мож повєсти з шцого, в терлаз тельо того ходзєня. Бо то його, Миколаєв сини Митро андрапал ше на Тимкову кайсу. А Тимково му сущєдзи други. То обачел Тимков Штефан та приѣт вец трунку зос псом. Митро скочел вон кайси а пєс до вьєго та го добре покусан и надрачки на нїм погаргал. Сущєд Тимко Андри настрашил ше, же будзе одповєдан за пєса та ци фршико заш оптужел Миколу за крадзу його сина Митра, а Микола ше заш алекоя пре крадзу свойого Митра та тужел Тимка пре пєса. И ето пре тоту стар уж други рок ше Микола попагує зос сущєдом по суду. Ницє и дзеци на суд подакли и шведкох волали. Микола у себе признає, же його Митро виновнати, але не сце до го людзе тримаю за злодік.

У таких дужох понєгала Микола по крадзи през поля, а ту ше вецар спуцує а до ва-

залу ницє добра годзива. У тим позина Микола икак надувал бо крєз сирецєл а дражки па ровно гу єдиному сєлєтцу. Іа там садзшу мал Никола доброго паїтана Романа вдрє в войниа з фронту та надумал, да у ньєго прєноцує, а вєц рано по хладку пойдзе дому. Нагнївани бул Микола и на самого себе, и на жену и на дзеци, же су таки, да му ше ниї дому не повєзєлао.

Кед пришел на сєлєни, Романовє баш вецєрєли. Штєрє дєсци на баним краю, а стари на други. Роман такой понужул Миколу да шєдєн за стол и з нїма вецєра

Шєлєд Микола и почал приповєданц о своих судох. А шикко виновати тоти дєсцика, же су таки, же го послуха, лям ци вше зроби як у прєкоєц, цо не треба. Лєм ци ганьби и трошку царьби и ниц иване. Романовє жєна заш приповєдала о цаганкох, як пєвєко вралєли наукам жєном та их при тим пообєрадали, а тераз жєна шикко, кай не шму повєсти, цо им хитби, бо то ганьба на пали валає. У тим дєсци повєчєрєли и повєчєри шикки штєром бочкали отцу и мацєрє руку.

Як то крашнє ваши дєдци научєли! — чувал ше Микола. — Дєс бн моєо такє цє знали.

Мьє не да того. — гвари Роман. — Я ми не рум бочкає, але треба да дєдци ашє, ше не розитєлє добрє мажучєли, дох ше ошєрєлє, да не стєлє будзе шикко, цо треба. Най ашєлє, же за го треба родитєльом подзєкован и признан вєтє. Же би повєдєниє не гутєрєли: „А цо ми овец и мацє дали?“

Айде дєдци, тераз ше шикки не умиван! — гварєл Андри Романовє дєсцом, цо патрєли зос сєдєлє. Дєсци фршико насипали водє до дних лаворох и єдиє за другиє умивали найшєриє аїцє, а вєц ноги. А вєц ницє зос лїтєну воду ошлєкали уста и зуби.

Микола патрєл на то и гварєл: Патє вє насипали дєсци, да ше вецєрємши. Шє не умивали ше рано? Перши раз такє цє видєлам.

Шє знацє, гвари андрє, вода нїгда не чєсодзи а нїц нєс не копує. Та чєм да ше дєсци не учи на чистоту? Кед ше дєсци од малюнка на чистоту научє, вше будзе шєрєвє а и грїха ше будзе баржєй чувац, да му и душа чиста будзе. А в сами знаєє, же ше дєсци пре дзєнь вєрєдєи найдєє, шикко з руками рупи, а да о порох ані не гутєриє. Вєи з такима нєтами лєгє до посєдєлє. Яка тота

Наш Преосв. Владика у Галичини.

Нашо українськя левина вельо шшу о нашим Владика, котри тераз пришо до Галичини. Барз раширенк новина „Христос Наша Слава“ од 2. авг. пише так: „Преосв. Дионисий Наради, владика Русиннох-Українцох у Югославіи пришо 25. юля до Львова, да опатри своїх кандидатох за монахох у галицких монастирох. В наслідю Преосв. Кар Дионисий одслужел службу у церкви сестрох Васильвицкох. Шлив барз краше хор монахицкох. У прекрасном казеню владика обердел увагу на потребу водосци. Мушине барз торжественю еланил своїх руско-українских святих як св. княз Владимир, свята княгиня Ольга, котри уведли до нашего народу Христову веру, бо и други народи без помыту своїх святих, яка приклад Ежию св. Бонифация, Мазаре св. краля Стефана, Сербя св. Саву, Треба славиц св. Кирила и Методия. Вец Владика спомнул бешеду св. Отца при отвореню вистави католицькой преси, у котрей верховни наш пастир обраца увагу шикких християнох на ширеня большицкяку и яка раж вельока перевага од нього грожи. Зато ше мушине вивадач прани большицкяку борни.“

Владика, котри с годц нашего Митрополита Андри, одпотовак до Жовкви и других монастирох, а з початком августа пойдзе врано з Митрополитом до Цидногого у Карпатох на одпочинок.

Преосвещени Дионисий Наради с за югославянских Украинцох таки кети духовни предияк, добродетель и покровитель, ики до с Митрополит Шенцицкый за галицких Украинцох.

Тай вину тотк повинн о нашому диакони. Пылу о ним и други и дос того видиме, як наша браца у далекой Галичини добре познаю нашего Владика и як то високи помыту и цени. Тим баржей го мушине поштовак и любити ми, за котрих вон живе и робит.

Зос Свою Украинских Школярох. По прихитим предложени на складки у Рус. Керестуе, одбудзе ше 9. августа на гробе велького нашего добродия Диониса Доросаки „Дзе“ торжественя наважара, на хтору ше шикки поволую. Неход на гроб руши ше того дна по вечерни шред подурской церкви, а на навахиди будзе шикван сондак хор. Прездияк.

послав. може буй. Дзеца шикк бо з шребаченьск. признат.

У чим правди дзеци уж готови поумивати до хижк, а мац гу ним: „Тераз дзеци шикки молити ше!“ И показали воня шикки до шдого шору и як тети авелечки почали ше на глас молити. Найстарша Гаула патрела до зборища и водила напередок.

Миколови ше то барз попачело и пошлухал дзециньску молитву од початку до края.

Така дзеци те права радосц, то благослов за родачох! — хванит зос.

А Роман додал: Бо человек кед ше не молити ше не шредзе, не треба ани да живе на шквец. Най дасцко такой у початку научи на глас ше молити, вец будзе добре знак молитви и не будзе ше ганьбиц. Моя шестра мала хванца, до ше вше по цих молдси, а вец ше указаало, же вон ниц не авал хрест Ордияна. Вон вше лев рухал з ганьбиц, а молитви не авал. А наш мой покойн дидо вше ше на глас молдса та ше и од вше научел швелити молитви, и тропари и шкелми на память.

Микола лем патрел з велькима очми, а дасца ше до цих класи снац.

Духовни живот

Розум, воля, душа.

Господь Бог так дал,
Же я дуго спал.
Бог же и пробудал,
И я грех осудал.

Од колски мой,
Вше с ало дозволял
Тей мой младосци,
И мой молодости.

Шеро до лем спело,
Цело то робело,
З тим баржей и баржей,
Душу же рашело.

Душа вше плакала,
И разум шквала,
Да шерау збирал,
Душу да охрал.

Жалуе ше душо,
Як ю грехи муцо,
Цо ти з нами робити?
Бога ше не бойти?

Меркуй ти на себе,
Бо Господь на небе,
Питац Господь будзе,
На тим страшиш сулке.

Розум, воля, душа,
Богу служити муца.
Бог так рашлауе,
Христос потвердауе.

Шикки ше покаяме,
Богу хвалу дайме,
Най нас благослови,
Сам по своей воли!

Я. М.—ні.

КОЦУР.

Проши „Русской Правды“. Як познате нашому народови, батоганце, як им арохла „Варя“, заспали во благоденстий, а терпе виключели зос свойого „ческого“ друштва самого президента „русского сна“ Милутиана и чевала ванду з чаба.

А як же катко дасци, не бегти во цудних заградох, во хресте шкелк, бо в з тим только брети мам? — питал ше Микола.

О не! Кед би мое дзецко дацо цудзе вжало, я такой дасцко за руку и воданм го да краца там, дзе вилло. Най ше ганьбиц док с млади, да не страца ганьби, кед виронне — гварела мац.

А отец додал: Я кед поучуш дасци, лево их гандрувак, а и гандровац дасци треба неч вше чини и пред другима людами. Най ше дзецко научи буй отвореним и ширам, а не фалшивим.

Гей, так баш там — потвердовав я главу Микола.

Так я як Микола, почише киниак ховал свойо дзеци, теци ше не будеще цагаи во судох и дзеци аве на староси буду поштовак! — завершел Роман.

Цалу ноц роздумовал Микола о тим, цо видел и чул и не могел зяснат. А кед пришо до дому та цали дасць приповедал своей жени, як му його друг Роман хова дасци, и нику потіху и радоси од ніх ма.

И по думаше — маня ше авела. Довак тому, же пуцели нови задруковани фалац паперу, шо ше вола „Русская Правда“ (видно, же ше ганьбиц и самого меза „Варя“, кед мекко временели, а я маю ше и цого ганьбиц!) Програм батоганских знак киди Руснак, а воши го тераз одчона вивоня так:

Не трымац ше польской „Просвяти“, але шикки до бадного пошц гу батоганом и православним одпаднѣжом од нашего народу. „Русская Правда“ шикко га 4. боку ше нема шикк а батоганамк, а на 3 и 5 боку сами себе называю батоганамк и доволую братох зоранох и батоганох на борбу и одвор праци „Просвяти“, те знала праци русскому народу.

Яна дакле гола нова комендия наших батоганох. Кед пошатриве, не меза писательох тих „учитурник“ поэтикох, вец будемо знац дещ. Ето тоти славыи маця: Йован Шарик, член батоганского одбору, Мих. Шарик, Бого достояни брат, православни богослов, Николай Денешов Онегроф, писатель „истерий“ московских царох и наших батоганох, Николай А. Горилка, учитель а Горини, Котини, а як керуни шикких „дзельничкоф“ лон Йода Виставски!.. Букет краси и запах му знаме!

До терза ше нападало лем на нашего Владика Дионисия, а тераз „добрѣ греко-католик“ Горилка наваца и американского Владика Васкля Такача, и лята американских одпаднѣкох од вири.

Батоганце приводал до Коцура, торнѣкох батоганох и маю 9. августа повшецки заставу и койшли коменди паратован по Коцуру. „Русская Правда“ аволуе шикких Руссох до Коцура на „збиговиско“, же би указали шикким хто су и до су. Прето виш авел чести Руснак не шме брац учаск на теи батоганской коменди, най им пош Йода колвеща заставу, але шоровни Руснаком там места нет.

Ма „Русскую Правду“ привацуе и ставише ей до знаме, же ей у наших пародзе нет места и ма ше остаряме, да ю зимпоме гу ей маперн „Варі“ и шикови „Русскому Батогу“ на не вични одпочинок. Мих. М. Хромичия.

МИКОЛОВИЦИ.

Огень. В ноци од соботи на подаслю то ест на Каві у под шдней голванк вибухнул огень у тартовац Дору Кесермизал. Под тардаком агорело древо, дунки, коло 100 курчата вєкни и цала дресена конструкция тардина.

Нашо предия в шовертвошки огеньгасци могли лем локализован огень да ше цлаш во цери, бо цали тардак црели до час бул шикки у плямнѣ, а шарти в на хижу. Причини шико за тераз вше не поавала.

Подри тому ше про огень-случело и вельке нащеще. Престрашени я шбувени синоди рашовали свою худобену на так и сунед Йода Мавар ратуши свойо добро спашуи зос свойого шиде так швещалише, же добул потрещенише мошти и вети дельшешаром умар. Наше црашени!

Будовани просвятиного Дому. Зос роботу коло будовни Просвятиного Дому ше уж авочало. Материал шкелк я и вельки приважени, а по црешени материал ше идзе тих днѣох. Мушиски и тесарски майстрове уж пошднани Цали валак одушечени и аводушни и зос найшккину пожертвованоску иде одбору за будовлю на руку цавиони помож у пенянох, подвозу и ручну роботу, а у там нашо школяре шовца прещок.

За просвятине амагане будле лем вельо знаци, а за авховане цалией младости з шкрем. Зато киде обшече треба да зашужи и припрани достояни место за себе и свойо дзеци у доме и да киди Руснак у Миколовєцох мо-

же повесит, же у просвітним дому и вон ма гоч лем одну пеглу и одну капку аконо. У найкращий часу ма бути Просвітня Дом под яровом. Бог а кажи!

Манастир. Пані учителька Лабени Данила поклонила свою — на явней дражбя купину анку — вч. шестром Василянком и гераз ш проправа и хотув за манастир. Робота у ту агну напредув на о даскельо тильої буджемац — дзекуюци пані учительки — склонїсно і забавачо за цїшо дзєцн. Най жєтї народна кїбродїйка — км.

Зос Просвिति.

Нашо школяре ва „Просвиту“. З пади ехадзы Союза Українских Школярох, котра ще отримала у Р. Керестуре, записали не на рочних члєкох слїдуючи члєны Союзу:

З Рус. Керестура: Пан Дюра, Себеда Іванко, Надь Янко, Вебчельокски Леона, Коцсар Владимир, Шабдер Ерянка, Гарди Любош, Милош Надя, Народи Іван, Берон Александер, Корчан Меланка, Пан Любош, Фісуна Іван, Виславски Іван, Сеїди Юрій.

З Миколишевох: Бушко Микола, Воломир Пан, Бушко Петро, Янко Костельник, Гордан Володимир, Мудри Кирил, Ванчик Іван, Гордан Іриней.

Зос Шиду: Ерделі Леонка, Бесермені Ієла, Сабол Івген, Ерделі Марусл, Бесермені Іриней, Ерделі Микола.

З Петровцох: Цетро Югас, Бесермені Кирил, Бесермені Звонко, Барна Звонко, Бесермені Володимир.

З Коцура: Івген Тимко, Горняк Івген, Бушко Любомир.

Зос Загребу: Ерделі Іруся, Ерделі Іван.

З Дюрдьова: Ерделі Янко.

З П. Слду: Якам Олар.

З Кули: Вячай Осиф.

З Вачинцох: Гирйовати Ієна, Гирйовати Мирон, Гирйовати Игор.

Зос Ст. Врбасу: Биндас Михайло, Биндас, Гафіл, Биндас Федир.

Славно наше школяре! Ваша народна свідомост и любов ту „Просвиту“ е дайльнича гаранция за дальши уснїтїи розвої нашого арушїва и цалого нашого народу. Зос тям ще указали и ділом, же едце пансе кацї з народом и за народ. Лем лємело напредок!

Прев. Бенеш о войни и миру.

Одней делегациї гварел тих дїкох президент Чехословацкеї Бенеш, так о терашнїм сано у швецї:

„Треба признаци, же нешкїайнї час е бара овлїкнї Вявдзя ше людзе бїлї, чи Европа не дзе ту войни. Але и вїшка вїпей ак точ неде скорей опшведочени, же ище мож лачувац мар. оївна би спрїчївала хаос (обїца невїтор). А ту ому ситуація у Европи така, же ані елєс наод, котри би рївночїлї войну, не посїцїгнул и у войнї тїто, за чїм їдєт. Бо шї европейсей войнї принїлї би шїтрашна катастрофа, етра би шїщо зїшїтєла и поховїла. Европїєска войнї направєна би лєм страшна хаос и вїволала би пону ише горнїу швецову войну, штреї би не було конца ані края. Я аршївед-

чени, же лїт ані єдней державї, котра би не була свїдома велькеї одповєдальностї и верїам, же ше ми у догваркох паролумїме, бо войнї би була арєпїсц за шїцїкїтї.

Треба додац, же Бенеш тельо гуторел о миру, бо ше Чехословацка бара бої Нїмецкеї. А ту тому тераш и Неман у Чехословацкеї, котрих е там 3 и пол мїлїонїлї и бїваю вїдїло на лїтпретаргаутнїм терїгарнїо, вїтїю од Чехїх окресу автономнїо. Чехї бїваю ишеу дац та ше койнїм вїгварїю, як шо ше дїтераш вїспїрїлї, лєм на даю автономїю пансей Герїїтам.

Немецка помага Италиї.

Немецка влада признала окуповачу Абїсїнїю Италиї зос тїм, же насарача своєго посланїка у Адїс Абєбї и наместо нього поставєла обїчного конзулї. Італїїнскї манастер Цївїлї окресїо подїєковїлї лїто немецкеї влади. Наслївкї того бїду тїам, же од тераш бїду на шїцїкїх мїдзєнароднїх догваркох Италиї и немецкеї ише трїмаю вїдно и єднї другу помагачи.

Французка влада за Испанїю.

У Французкеї при влади социїлїстї як и у Испанїї. Прето французска влада помага испанскїх социїлїстїох з муницїю. Недавно привєзлї аероплани испанскїєї влади до Парїзу 13 метєрї алатї, котри привїла французска державнїа бїлїкї чї владу за муницїю, шо шо Французска дава испанскїєї влади, да ше вона може успїшно борїтї проци революцїонєрох. Кєд ше о тїм допїдал испанскї посланїк у Парїзу де Кастиљо, тїкої одступел зос своєго мєста зос вїнїу: „Я охабїлї своїо мєсто, ка котрим сам вїрно служел Испанїї, бо моя совїст ми не допуца, да помагач посланїя оружїя, з котрим ше буду забївац мойо браца“. Тотї вїява зробєла вельке вражївнїа на шїцїкїх, бо испанскї посланїк мушєл добре и тїчно знац, же французска наїкєце помага испанскїх социїлїстїох, гєч вона тото тїї.

500 людвох ноши кульку в шерцу.

Єдєк бєчки доктор наїлїл єдвого члєвока котри уж 21 жїтї з кульку у шерцу. Зам немцкї повїнїа шїшу, же у Нїмецкеї єст 500 людвох, учаснїкох швецовєї войнї, котри маю у шерцу кульку. Вельо о од нїх о тїм ані не зїлїко. Докторе тврїдїа, же кулька у шерцу може остїц и члєвєк жїтї, лєм кєд кулька вїйдєт до лїкєї половкї шерца, а рїчї у правєї половкї е скоро вїше смєртєлїа.

Испанска революция

ище не завершена а хто зна, кєд и як ше авєршїа. Знї ше лєм, же борбї бара кїрївави и єст вельо жєртвох. А наїшак обїдїлїа гєборбї и влада и ревїлїуцїонєре явїлї о своїх побїдїох. Вїстї з Испанїї прїходїа скорї вїслїчїно лєм през Радїо. А Испанїя ма вєцєї радїоштанцїї, давєднї ше находїа у рукох влади, як у Мадридї, Барселонї и цїлїкї зївнїо о побїдїох влади, другї радїоштанцїї (у Сєвїлїї) маю у своїх рукох ревїлїуцїонєре и воїнї глашї швецї, же революция вїдєт побїдїносно наїпредок и же ишедїлїго кїрївнїа влада комунїстїох бїдєтє аруцєва. Внїтїрї, же у вїстїох ревїлїуцїонєрох єст вєцєї правди. То мож закључїц и з того, же испанскї посланїк (їмбасадорє) у другїх державох дїакїю на службї и на сїу бїлї пол терашнїю комунїстїчнїу владу. То знїачї, же вона, котри маю тїчнї вїстїи рахїю з шїбїгачу рєзольуцїї.

Наїкєчїше зло у тїх борбїх єст, же вла-

да у Мадридї дава оружїя найгорнїм лїоцїом, кїоїм вїдїрївїкїном, абїоїнїком. Тотї людзе наместо да прїялї шор, самї лїанїаю и гарїю дома мирнїх жїтєлїкох. На члєо тїго бїлїкїєї вїсїкїа стїлї испанскї бїлїкїєїнї Кабалєро котригї уж вїлаїлї „испанскї Дєлїї“. Прє алочїнїєвнїа тїх бїлїкїєїнїцїх шїлїрїжїанїх бандох може прїєц до спору з другїма державїма. Бє бїлїкїєїнїцї „герїї“ гарїю и пїлїя и тїлїкїх граждїнох. На прїкїлїад у Барселонї шїтарала и розвїлївала бїлїкїєїнїа маса тїлїкїєїнїцї конзулат. Прето єднї вїлїї тїлїкїєїнїцї лїдєрї шїтєла бомбардованї парот Барселонї Мєдїо Абїлїїнїа котри тїж на єднєї вїлїєї лїдї бїлїлї прєд Барселонї, одгварєлї розвїлїкїанїх Італїїнох од їх пїлїїру.

Испанскї парїстї самї ступїаю до армїї рєволуцїї, бо обїчїю, же кєд бїлїкїєїнїцї бїду навлїєданї, вєцї поставїю у державї шор и мїр.

З тїєї испанскїєї рєволуцїї тїлїкї прїєц нїшє до мїдзїнароднїх спорох. Бє французска потїємнїо вїлїїгї испанскїу бїлїкїєїнїцїю владу, лїкї єї аероплани и муницїю. На шо Италиї и Нїмецка не бїду мїрно патрїкї и влада гєтова.

Обещени политичнї нес.

„Самїуправнїа“ орган Ю. Р. З. пїше гєрїлїа вєцєї рїанї о новїм шєфу Юг. Нацїонал. стражкї гєн. у пенсїї Петру Жїтїковїчу. У єстїтїїм чїсїду од 3. лїкї. вїнїє, як Жївїтовїч длїго вїладїлї бєз пїтанїю шарїо. Так на прїкїлїад поставєлї Шумадїї ма бава Кунїча, прєд котрим ємвєрєчїяв обїєснїлї на дрєво єднїго лєа и на нїм напїсєлїлї: „Я ше обїшєл, бо сом не можєл нїкїмї бїлїкїєїнїцї шорїї.“

Суд прє убїїтєво у Керестїнїцї.

Суд налї учаснїкїма вїрнїанїх побїїох тїєї арї у Керестїнїцї при Загребї, о котрїх мї саєчаснїє вїсєлїлї и у котрїх бїлї 6 жєртвох, почнї ше вєодлїтї у Загребї. Оєсаржїнї єу 13 парїстїа з околнїм Загребї, шїтарєє єу лїкарїи, а другї ше бїду браїїцї зос шїлїєбїдї. Тот суд бїдєтє бара цїкїанї уж прето, же браїїцї оєсаржїнїх бїду вєрнїи хорватскїє адвокатї, мєдїи нїма и сам Др. Мїчєк и Др. Трїумбїч. „Оагулїанцї“ ма 79 бїлїкїєїнїцї на машїнї.

Жїтїо ше слабо прєдава.

З цалого швецїа прїходїа вїстї о слабїм уродїлїю и прєго ше у нас шїцїкї налїдїаю, же цєлїа жїтїа бїдєтє вїсїкїа гїлї на сїу тераш жїтїо прєдавац. На шїцїкїх жїтїо бара мїло. А чїе наїкєце пєчї жїтїа бїдєтє вїсїкїа, то бара чєжнїо угїдїц. Вїшїлїкї бїдєтє вїсїкїа же тераш.

Даровали за Руску Друкарнїю

Др. А. Налївайко доктор, Керестур	100 Д.
Калашнїїтї и Памо Керестур	80
Ерделї Ірїна Керестур	20

Хтїє слїдуоци?
Руска Друкарнїя бїдєтє наїлїкїша сїла у нашїм просвїтнїм шмагачїо. Прето кїждї Русїн мушїлї за нїю жєртївовац, кєльо лєм гєдїєнї, да шо цє скорей прєпїшємє! Рускї патрїотї рушїаїцє ше!